

sine Anskuelse frem, f. Eks. i Landstinget, kan man jo tale om det, saaledes som den ærede Ordfører ønskede, men at Regeringen har Ansvaret for den Uro og Usikkerhed, der er paa de Omraader, jeg omtalte, synes jeg er ganske uomtvisteligt. Den højtærede Socialminister sagde, at jeg skulde hellere søge at faa Indflydelse paa en Presse, som stod mig nær, der vakte Uro om Valutaspørgsmaalet. Jeg ved ikke, hvilken Presse det er, der vækker Uro om Valutaspørgsmaalet. Jeg skal meget gerne indrømme Ministeriet, at det, saaledes som det blev fremhævet under Valutadebatten, er gaaet i Spidsen med at skabe Uro paa det Omraade ved den Ændring, Ministeriet foretog i sit eget Forslag. At det ærede Medlem Hr. Rode gør Sagerne bedre, naar det drejer sig om at skabe Uro, er jo noget, vi vidste i Forvejen, og som jeg kun skal understrege.

Endelig skal jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Slebsager. Det ærede Medlem var ikke alt for uenig med mig i, at det var paa et sent Tidspunkt, Venstres sidste Ændringsforslag var fremkommet. Men til de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde herom, skal jeg kun føje et enkelt Punkt, idet det ærede Medlem Hr. Slebsager jo ikke vil bestride, at der ved de Forhandlinger, der fandt Sted om Torsdagen, aldeles ikke forelaa Spørgsmaal, om man vilde give sin Tilslutning med denne Tilføjelse eller ej. Nej, da var vi, som ærede Underudvalgsmedlemmer vil erkende, kommet til det Punkt, at man skulde give Besked, om man vilde give Tilslutning til det Forslag, som nu hedder Indstilling I, eller ej. Det Spørgsmaal, som da laa til Afgørelse for de konservative Repræsentanter — det vil det ærede Medlem Hr. Slebsager indrømme mig —, var, om man vilde give Tilslutning til dette, eller man vilde sprænge det hele, og jeg tillader mig at minde det ærede Medlem om, at endnu saa sent som om Fredagen, da vi gav vort endelige Svar, som var et Ja, og selvfølgelig, som Stillingen laa, kun kunde blive et Ja, sagde det konservative Partis Ordfører i Landstinget, Landstingsflertallets og Fællesudvalgsflertallets Ordfører, Landstingsmand Tvede, om vi da ikke kunde komme til Rette om Sagen. Derfor har jeg Ret til at sige, at Stillingen laa saaledes, at da vi skulde give Svar, var det, enten om man vilde tiltræde det, der nu hedder Indstilling I, eller man ikke vilde tiltræde det.

Dahlggaard: Jeg forstaar ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Slebsager nu ved

denne Behandling af Sagen vil give Indtryk af, at man fra hans Side ved den tidligere Behandling af Sagen var villig til at yde disse Laan, som man nu gaar med til. Det er rigtigt, at Partiet Venstre erklærede, at Kommunerne enkeltvis kunde komme og ønske Laan, men overfor Tanken om at yde Laanet paa de 8 Millioner var Venstres og det ærede Medlem Hr. Slebsagers Stilling fuldkommen afvisende. Hvorfor vil det ærede Medlem give Indtryk af noget andet, naar dog enhver kan læse det i Rigsdagstidende? Det ærede Medlem Hr. Slebsager sagde: det er jo i Virkeligheden ganske utvivlsomt, at hele denne Laanehistorie er ret overflødig. Og han følger senere til: den højtærede Socialminister fremsætter, og Flertallet tiltræder, et ubegrundet Forslag om et Statslaan paa 8 Mill. Kr. Det er ganske utvivlsomt, hvad det ærede Medlems Mening den Gang var.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager spurgte mig dernæst, om jeg med Hensyn til Venstres Ændringsforslag var enig i Princippet. Mon det nu ogsaa skulde være nødvendigt efter den Tale, jeg holdt før, at stille et saadant Spørgsmaal? Det tror jeg ikke. Nej, jeg er ikke enig i Princippet, men jeg belyste hele dette Spørgsmaal fra flere Sider, og derunder gjorde jeg opmærksom paa, hvordan Venstres Forslag blev end mere urimeligt, naar man tænkte sig, at dette Statsindgreb til Fremskaffelse af et Lønfald sættes ind, efter at den overenskomstmaessige Lønregulering har fundet Sted.

Naar endelig det ærede Medlem taler om det ønskelige i visse Tilfælde af frivillige Forhandlinger mellem Arbejdere og Arbejdsgivere om Nedsættelse af Lønnen, naar det kan føre med sig, at private Virksomheder opnaar at beholde Arbejder, som ellers vilde gaa til Udlandet; vil jeg gerne sige, at det er ikke en speciel Opfattelse eller speciel Politik fra Venstrepartiets Side, tværtimod, det er en Opfattelse, som har været gjort gældende fra alle Partiers Side. Den højtærede Erhvervsminister har udtalt, at der utvivlsomt forelaa mange Tilfælde, hvor det var overordentlig fornuftigt af Arbejderne at gaa ind i en saadan frivillig Forhandling, og jeg har selv allerede ved dette Lovforslags første Behandling henvist til, at det i visse Tilfælde kunde være fornuftigt. Det er altsaa ikke en speciel Politik fra Venstres Side; men det er en Politik, som ikke kan gennemføres af Lovgivningsmagten. Det, som Venstre er ene om, er at kræve Statens Indgreb overfor private Overenskomster.

Naar det ærede Medlem her i Dag ud-